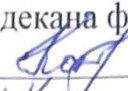

Міністерство освіти і науки України
Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти
«Кам'янець-Подільський державний інститут»

Кафедра публічного управління, менеджменту та інклюзивної економіки

ЗАТВЕРДЖЕНО
В.о. декана факультету

(О.Н. Коржухина)
« 02 » Вересня 20 24

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ПІДГОТОВКИ ТА НАПИСАННЯ
КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 281 «ПУБЛІЧНЕ
УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ» НА ДРУГОМУ
(МАГІСТЕРСЬКОМУ) РІВНІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Затверджено на засіданні кафедри
публічного управління, менеджменту та інклюзивної економіки
протокол № 01 від 30 серпня 2024 р.

Методичні вказівки підготовки та написання кваліфікаційної роботи зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» на другому (магістерському) рівні вищої освіти // Укл.: Олександр ЛАВРУК, Олена БАЧИНСЬКА, Наталія ЛАВРУК. Кам'янець-Подільський : НРЗВО «КПДІ», 2023.

Укладачі:

Олександр ЛАВРУК, доктор наук з державного управління, кандидат економічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи, доцент кафедри публічного управління, менеджменту та інклюзивної економіки, Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти «Кам'янець-Подільський державний інститут»

Олена БАЧИНСЬКА, кандидат економічних наук, в.о. завідувача кафедри публічного управління, менеджменту та інклюзивної економіки, Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти «Кам'янець-Подільський державний інститут»

Наталія ЛАВРУК, кандидат економічних наук, доцент кафедри публічного управління, менеджменту та інклюзивної економіки, Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти «Кам'янець-Подільський державний інститут»

Рецензенти:

Віталій ТОЛУБ'ЯК, доктор економічних наук, професор, заступник начальника Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області

Михайло СІМАШКЕВИЧ, голова Кам'янець-Подільської районної ради.

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Навчально-реабілітаційного закладу вищої освіти «Кам'янець-Подільський державний інститут» протокол №1 від 29.08.2024 р.

ВСТУП

Підготовка нових науково-практичних робіт (проектів) є основною проблемою трансформації економічних процесів. Розроблення ефективних методів фінансової, соціально-економічної та психологічної політики, їх реалізація на практиці змушує кардинально змінювати сталі погляди на освітній процес та визначити їх як фундаментальні у контексті стратегічних завдань розбудови України. Євроінтеграційні устремління України та відповідні процеси в різних сферах життя вимагають впровадження в систему освіти європейських норм і стандартів, що з часом дозволить українській інтелігенції міцно увійти до загальноєвропейського інтелектуально-освітнього середовища. Іншим важливим завданням сьогодення є розвиток національного інтелектуального потенціалу, який значною мірою залежить від поглибленої системної взаємодії освіти, науки, інновацій.

Навчання здобувачів за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» передбачає активне виконання самостійної науково-практичної роботи, значення якої з огляду на сучасні вимоги неухильно підвищується. Це зумовлено необхідністю формування у здобувачів творчого, новаторського підходу до роботи за фахом на основі глибокого знання науково-теоретичних основ. Основним завданням науково-практичних робіт є стимулювання у здобувачів прагнень та вмій розширювати й поглиблювати свої професійні знання, вдосконалювати вміння й навички.

Підготовка і написання кваліфікаційної роботи наприкінці навчання є підсумком усієї попередньої роботи, зокрема самостійної. В такій роботі здобувач демонструє знання своєї спеціальності, ерудицію, комплексне системне мислення, володіння методами економіко-математичної статистики, вміння вирішувати проблемні ситуації, моделювати нові напрями розвитку галузі.

Магістерська робота – індивідуальне завдання практико-орієнтованого та науково-дослідницького характеру, яке здобувач виконує на завершальному етапі фахової підготовки. Воно є однією із форм оцінювання практичних навичок розв’язання актуальних завдань соціальної сфери, отриманих здобувачем протягом навчання, та містить елементи новизни в практичній діяльності.

Магістерська робота має засвідчити, як здобувач володіє методологією наукового дослідження, узагальнює та аналізує наукові джерела, статистичний матеріал, працює з нормативноправовими документами тощо. За змістом магістерської роботи та під час її захисту встановлюються: рівень знань, умінь і навичок магістранта за спеціальністю; вміння вивчати й узагальнювати літературні джерела у відповідній галузі знань; здатність самостійно проводити наукові дослідження, систематизувати й узагальнювати фактичний матеріал; вміння самостійно обґрунтовувати висновки, надавати практичні рекомендації за результатами магістерського дослідження.

Отже, виконання магістерської роботи має на меті виявити відповідність рівня підготовки магістранта вимогам освітнього стандарту й кваліфікаційної характеристики спеціальності, що є підставою присвоєння йому відповідної кваліфікації й видачі диплома.

Магістерська робота повинна відповідати таким вимогам:

- висвітлювати проблему, що розроблена недостатньо, або певний аспект відомої проблеми;
- виконуватися на актуальну тему;
- мати чітку побудову й логічну послідовність викладу матеріалу;
- ґрунтуватися на використанні адекватних меті дослідження методів, математичних методів тощо;
- містити переконливу аргументацію за допомогою графічного матеріалу, табличних засобів узагальнення даних;
- приводити до обґрунтованих рекомендацій і доказових висновків. В процесі написання роботи магістранти мають:
 - вивчати законодавчі й нормативні акти, літературу вітчизняних і закордонних авторів для теоретичного обґрунтування сутності досліджуваного явища, його форм, напрямів, чинників та ін.;
 - збирати, узагальнювати й аналізувати фактичні дані щодо об’єкта дослідження для виявлення тенденцій і закономірностей розвитку досліджуваного явища або процесу;
 - обґрунтовувати конкретні пропозиції з удосконалення досліджуваного

процесу або явища з використанням необхідної методологічної бази.

Написання магістерської роботи починається з вибору теми дослідження. Тема магістерського дослідження може бути обрана з переліку тем, запропонованих випускною кафедрою або обрана магістрантом самостійно (за умови обґрунтування її актуальності й доцільності або заявки навчального закладу, установи, відомства).

Під час розробки тематики магістерських робіт викладачі випускної кафедри враховують ступінь вирішення запропонованих для дослідження проблем; можливість одержання необхідних даних для виконання магістерських робіт; інтерес і потреби навчального закладу, установи, відомств на матеріалах яких виконуються роботи; здібності здобувачів, рівень їхньої теоретичної і практичної підготовки.

Тематика магістерських робіт, яка щорічно розробляється випускною кафедрою, та наукові керівники затверджуються Наказом ректора ЗВО.

Тема магістерського дослідження повинна бути актуальною, становити певний практичний інтерес та відповідати сучасному стану й перспективам розвитку науки, а також паспорту спеціальності, в межах якої воно виконується. Формулювання теми має бути коротким, лаконічним і відповідати сутності обраної для дослідження проблеми.

У назві небажано використовувати ускладнену термінологію і уникати назв, що починаються зі слів: «Дослідження питання...», «Дослідження деяких шляхів...», «Деякі питання...», «Матеріали до вивчення...», «До питання...», що недостатньо відбивають сутність досліджуваної проблеми. Коли тему обрано та узгоджено з науковим керівником, магістрант подає заяву із проханням дозволити виконання магістерської роботи за обраною темою та разом із науковим керівником складає індивідуальне завдання на виконання магістерського дослідження.

Надалі завідувач профілюючої кафедри розпорядженням по ЗВО проводить закріплення за здобувачами обраної теми магістерської роботи та її наукового керівника. Для здобувачів денної форми навчання тематика магістерських робіт повинна бути сформована до початку передипломної практики. Керівниками магістерських робіт призначають осіб із числа професорсько-викладацького складу інституту, а також наукових співробітників і висококваліфікованих фахівців навчальних закладів, установ, відомств з урахуванням взаємного узгодження (керівник-магістрант).

Керівник магістерської роботи зобов'язаний:

- разом із магістрантом скласти завдання на магістерську роботу не пізніше трьох місяців до закінчення навчання;
- надати магістрантам допомогу щодо розробки календарного плану-графіка на виконання магістерської роботи;
- рекомендувати магістрантам необхідну основну літературу, довідково-нормативні й інші джерела за темою магістерського дослідження;
- провести консультації відповідно до плану-графіку;
- проконтролювати хід виконання роботи й нести відповідальність за її своєчасне і якісне виконання до моменту захисту;
- перевірити текст роботи під час написання окремих розділів, зробити зауваження й вказати на недоліки для своєчасного їх усунення;
- скласти відгук про магістерську роботу, в якому надати мотивований висновок щодо її допуску до захисту;
- бути присутнім на захисті магістерського дослідження.

Якщо виникає необхідність, за пропозицією наукового керівника магістерської роботи завідувач кафедри має право запрошувати консультантів щодо виконання окремих розділів магістерського дослідження за рахунок ліміту часу, відведеного на керівництво магістерською роботою.

Консультант дає рекомендації здобувачу, перевіряє відповідну частину виконаної їм роботи й підтверджує її візуванням. Рішенням випускної кафедри затверджують й доводять до здобувачів календарний план-графік виконання магістерських робіт із вказівкою послідовності виконання окремих етапів. Подальша робота над магістерським дослідженням пов'язана із добором літературних джерел, що висвітлюють певні аспекти обраної проблеми.

Перелік таких джерел може бути запропонований науковим керівником або складений і доповнений магістрантом самостійно. Такими джерелами можуть виступати: довідкова література (словники, довідники, енциклопедії), матеріали науково-практичних конференцій, статті у фахових виданнях України, дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата (доктора філософії) або доктора наук зі спеціальності, в межах якої виконується магістерське дослідження, автореферати до них, монографії, навчальні посібники, а також різні електронні джерела.

Аналіз літературних джерел дозволить скласти план-проспект магістерського дослідження, в якому висвітлено його науковий апарат (актуальність, мета і завдання дослідження, його об'єкт, предмет, гіпотеза, методи, база, прогнозовані науково-практична значущість і апробація результатів дослідження, публікації магістранта, структура роботи тощо) та орієнтовний

зміст. План-проспект має бути узгоджений з науковим керівником, що дозволить перейти до безпосереднього написання магістерської роботи та її подальшого оформлення згідно з викладеними нижче вимогами. При написанні роботи магістранти обов'язково повинні посилатися на авторів і джерела, з яких запозичено певні положення або окремі результати.

В магістерській роботі необхідно стисло, логічно й аргументовано викласти зміст і результати проведеного дослідження, уникаючи бездоказових тверджень. Поточний контроль над ходом виконання графіка магістерського дослідження здійснює науковий керівник. Про хід виконання роботи магістрант звітує на кафедрі.

Наукові здобутки магістранта мають бути відображені в його публікаціях та апробовані участю в наукових конференціях різного рівня. Готова магістерська робота підлягає попередньому захисту в установлені кафедрою терміни, нормо-контролю, та зовнішньому рецензуванню, за результатами яких вона допускається (або не допускається) до основного захисту. Нормо-контроль якості виконання магістерських робіт призначений для перевірки правильності оформлення дослідження і проводиться завідувачем кафедри в період подання магістерських робіт до захисту.

При його проведенні враховують:

- відповідність назви роботи наказу із закріплення теми;
- дотримання технічних вимог до оформлення роботи;
- дотримання вимог до структури магістерської роботи;
- ідентичність назв розділів і підрозділів у змісті та в тексті роботи;
- наявність відгуку наукового керівника та рецензії;
- наявність електронного варіанту роботи та її презентації на диску.

Зауважимо, що електронний варіант роботи повинен бути повністю ідентичним за змістом роботі на паперовому носії, який оформлюється одним файлом у форматі *.doc або *.rtf, де назвою файлу є прізвище автора, подане в транскрипції літерами латинського алфавіту, наприклад, Ivanchuk.doc.

Електронний варіант магістерської роботи передається кафедрою на зберігання до архіву. Якщо робота відповідає вимогам щодо змісту та оформлення, успішно пройшла попередній захист, завідувач кафедри робить на титульному аркуші відповідну відмітку. Магістерську роботу, яка несвоєчасно потрапила на кафедру або не відповідає встановленим вимогам, до захисту не допускають. До захисту також не допускають роботи здобувачів, які не виконали навчальної програми та мають на момент подання до захисту магістерської

роботи академічну заборгованість. Завершена й перевірена науковим керівником магістерська робота підлягає рецензуванню.

Рецензент має бути визнаним фахівцем тієї галузі, в межах якої виконувалося магістерське дослідження, мати науковий ступінь. Допускають внутрішнє рецензування співробітниками інституту, що не працюють на кафедрі, на якій виконується магістерське дослідження. Рецензентові для ознайомлення з роботою й підготовки рецензії приділяється до 7 днів. У рецензії мають бути відображені:

- Актуальність теми випускної кваліфікаційної роботи.
- Переконливість аргументації у визначенні цілей і завдань дослідження.
- Ступінь і повнота відповідності зібраних матеріалів меті й завданням дослідження.
- Якість обробки матеріалу.
- Відповідність змісту й оформлення роботи пред'явленим вимогам.
- Обґрунтованість зроблених висновків і пропозицій.
- Теоретична й практична значущість виконаного дослідження.
- Конкретні зауваження по змісту, висновках, рекомендаціях, оформленні роботи із вказівкою розділів і сторінок.
- Рекомендації з оцінки магістерської роботи.

– Закінчується рецензія словами: «рекомендована оцінка ...» (за 100-бальною шкалою). За декілька днів до захисту магістранту-випускнику надається можливість ознайомитися з рецензією. На випадок, якщо критичні зауваження рецензента мають принциповий характер, здобувач має можливість виправити недоліки роботи. Здобувачі повинні пам'ятати, що магістерські роботи, які не мають письмового відгуку наукового керівника та письмової зовнішньої рецензії, до захисту не допускаються. Рецензію такого фахівця, відгук наукового керівника, електронний варіант роботи та презентації додають до самої роботи.

Закінчену магістерську роботу в зброшурованому вигляді, підписану здобувачем, науковим керівником, представляють науковому керівникові не пізніше, ніж за 10 днів до затвердженої дати її захисту.

Керівник складає відгук про магістерську роботу, в якому:

- відбито стислий перелік основних питань, розглянутих у випускній кваліфікаційній роботі, глибину викладу матеріалу, співвідношення щодо обсягу окремих частин роботи й ступеня їх значущості;
- схарактеризовано роботу з огляду на її актуальність та практичну значущість поставлених у роботі завдань;

- визначено позитивні елементи роботи, вказано ступінь самостійності слухача в прийнятті окремих рішень, обґрунтовані висновків і наукової значущості запропонованих рекомендацій;

- висвітлено ставлення слухача до виконання роботи;

- зроблено висновок щодо рекомендованої оцінки та присвоєння магістрантові відповідної кваліфікації.

Магістерська робота з відгуком і підписом наукового керівника передається на випускню кафедру не пізніше, ніж за 14 днів до моменту її захисту. Захист магістерської роботи відбувається у встановлені кафедрою терміни в присутності членів екзаменаційної комісії (ЕК), до складу якої входять провідні викладачі кафедри. Очолює ЕК визнаний фахівець тієї галузі, в межах якої виконувалися магістерські дослідження.

До захисту кожен магістрант має підготувати доповідь (на 5-7 хв.) та презентацію, в яких відобразити власні наукові здобутки. По закінченні доповіді магістрант відповідає на запитання членів ЕК. Подальший захист супроводжується виступом наукового керівника, який характеризує особистісні й ділові якості магістранта, надає оцінку виконаній роботі.

Наприкінці захисту Голова ЕК оголошує зміст представленої рецензії. Оголошення результатів захисту для всіх магістрантів відбувається після їх обговорення членами ЕК. Окремі частини магістерських робіт, що містять цінні рішення та пропозиції, ЕК рекомендує до друку у фахових виданнях України. Магістранти, що виявили здібності до наукової роботи, виконали магістерське дослідження на високому науковому рівні можуть бути рекомендовані до подальшої наукової діяльності в аспірантурі. Якщо захист магістерської роботи визнаний незадовільним, ЕК встановлює, чи може здобувач подати на повторний захист ту саму роботу з доопрацюванням, або він повинен опрацювати нову тему, визначену кафедрою.

Повторний захист проходить у наступний термін роботи ЕК протягом одного року після закінчення навчання в університеті. Відтак, при виконанні магістерської роботи здобувач зобов'язаний:

- обґрунтувати вибір теми магістерської роботи;

- подати на випускню кафедру заяву із проханням дозволити виконання магістерської роботи з обраної теми;

- разом із науковим керівником скласти індивідуальне завдання на виконання магістерської роботи;

- дотримуватися розробленого разом із науковим керівником календарного

плану-графіка виконання роботи;

- представляти текст окремих розділів науковому керівникові (консультантові) для перевірки;

- вносити зміни й корективи в зміст роботи відповідно до вимог і зауважень наукового керівника (консультанта) для забезпечення її якості;

- виконувати магістерську роботу відповідно до вимог діючого освітнього стандарту;

- нести відповідальність за обґрунтовані в магістерській роботі рішення, зроблені висновки, рекомендації, а також за вірогідність усіх даних і розрахунків;

- представити вчасно магістерську роботу на перевірку керівникові;

- одержати рецензію на магістерську роботу.

Обсяг магістерської роботи: 90-120 сторінок комп'ютерного набору. Співвідношення теоретичної і практичної частин роботи повинно складати 70%:30%. До списку літератури необхідно включити 50-70 наукових джерел, серед них мінімум одне іноземною мовою. Мінімальна кількість використаних в експерименті діагностичних методик – 1 шт. Оптимальний загальний обсяг роботи складає: вступ і висновки до 10% від обсягу роботи, I розділ – 20-25%, II розділ – до 35-40%, III розділ – 15-20% від обсягу роботи, список використаної літератури – 5%. Важливо також забезпечити рівномірну структуру основного змісту роботи, усі питання мають бути порівняними за обсягом.

Загальні вимоги до оформлення роботи

Науково-літературне та технічне оформлення робіт є важливим елементом її виконання і одним із багатьох чинників, на які зважає комісія при оцінюванні під час захисту. Увага звертається на змістовний аспект викладу матеріалу (логічність і послідовність, повнота і репрезентативність, тобто широта використання наукових джерел, загальна грамотність та відповідність стандартам і прийнятим правилам), а також на оформлення тексту роботи, список використаних джерел і додатки, зовнішнє оформлення титульного листа.

При написанні кваліфікаційної роботи використовується науковий стиль із дотриманням усталених термінів. Не допускається використання спрощеного або публіцистичного стилю, чи надто складних словесних конструкцій, відступів від загальноприйнятої термінології. У магістерській роботі необхідно дотримуватися прийнятої термінології, позначень, умовних скорочень і символів, не рекомендується вживати слова і вирази-штампи, вести виклад від першої особи:

«Я спостерігав», «Я вважаю», «Мені здається», «На мою думку».

Магістерська робота містить такі структурні компоненти:

- пояснювальна записка;
- анотація;
- завдання на кваліфікаційну роботу;
- зміст;
- перелік умовних позначень (за необхідністю);
- вступ;
- основну частину (зазвичай складається з кількох розділів, та висновків до них);
- висновки;
- додатки (за необхідністю);
- список використаних джерел.

Титульний лист. Титульний аркуш роботи містить:

- найменування міністерства, якому підпорядкований ЗВО;
- найменування ЗВО, кафедри, де виконано роботу;
- тему роботи;
- шифр групи, прізвище, ім'я, по батькові здобувача;
- науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ініціали наукового керівника;
- науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ініціали членів комісії з захисту роботи;
- місто, рік.

Зміст. Після вивчення літератури, здобувач складає обґрунтований варіант змісту роботи. Зміст повинен бути послідовним і розкривати основну ідею роботи. З цього приводу виконавець курсової роботи обов'язково зустрічається і консультується з керівником.

У самій роботі зміст подають безпосередньо після титульного листа, починаючи з нової сторінки. До змісту включають структурні елементи у такому порядку: перелік умовних позначень, символів, одиниць скорочень і термінів (за необхідності); вступ; послідовно перелічені найменування всіх розділів, підрозділів і пунктів (якщо вони мають заголовки) роботи; висновки; назви додатків; список використаних джерел і номери сторінок, які містять початок відповідного матеріалу. Додамо, що назви розділів та підрозділів повинні бути короткими і відображати сутність відповідної проблеми. Розміщувати питання плану слід послідовно, з логічними переходами від одного розділу до іншого. У випадку комп'ютерного набору тексту зміст зручно оформляти у вигляді таблиці

з двох стовпчиків, один із яких містить назви розділів, підрозділів, а інший – нумерацію сторінок.

Вступ. Вступ кваліфікаційної роботи є відповідальною частиною роботи, у якій коротко викладають оцінку сучасного стану проблеми, відзначаючи практично розв'язані та нерозв'язані задачі, наукові підходи, що існують у даній галузі, провідних вчених і фахівців, світові тенденції розв'язання поставлених задач, обґрунтування доцільності проведення наукових досліджень. У вступі коротко розкривається актуальність теми, чітко формулюється мета дослідження і завдання (відповідно до мети), які треба розглянути, щоб досягти поставленої у роботі мети.

У вступній частині обов'язково необхідно:

- розкрити актуальність теми кваліфікаційної роботи;
- розкрити ступінь розробленості теми роботи у наукових працях вітчизняних та зарубіжних вчених-економістів,
- обґрунтувати необхідність проведення дослідження за обраною науковою темою,
 - визначити об'єкт і предмет дослідження,
 - чітко сформулювати мету і завдання дослідження,
 - описати основні методи дослідження,
 - навести вихідні дані для розробки теми.

Актуальність теми – це важливість, суттєве значення, відповідність теми дослідження сучасним потребам певної галузі науки та перспективам її розвитку, практичним завданням відповідної сфери діяльності.

Важливо звернути увагу на те, що: розкриття актуальності теми кваліфікаційної роботи не повинно бути багатослівним, оскільки цьому передувала характеристика сучасного стану розвитку явищ, що мають відношення до кваліфікаційної роботи.

Метою написання кваліфікаційної роботи, як правило, є «удосконалення» або «поліпшення функціонування об'єкта дослідження». Формулювання мети як «дослідження» чи «вивчення об'єкта дослідження» є неправильним, оскільки такі слова характеризують спосіб досягнення мети (тобто удосконалення).

Завдання кваліфікаційної роботи, сформовані у вступі, обов'язково формулюються за розділами дипломної роботи і мають відповідати завданням, сформованим науковим керівником у бланкові завдання.

Об'єктом дослідження в дипломній роботі є процес, явище, регіон, галузь, окрема організація, що обрана для дослідження.

Предметом дослідження є певна частина об'єкта дослідження. Саме на нього спрямована основна увага здобувача, оскільки предмет дослідження визначає тему дипломної роботи, зазначеної на титульному аркуші як її назва.

Вказують методологію дослідження, від чіткого визначення якої значною мірою залежить досягнення мети і завдань наукового дослідження. Під методологією розуміють систему наукових принципів, форм, способів і методів дослідницької діяльності, теоретичні положення галузі, на які опирається автор наукової роботи. Методологічні положення становлять теоретичну основу дослідження і наводяться як постулат, який не підлягає доказу або критиці. Тому не рекомендується брати як методологічну основу теоретичні підходи попередників, що досліджували дану тему. Найважливішими елементами теоретичного відтворення дійсності є наукові ідеї, концепції, принципи, поняття, положення і твердження.

Розрізняють методологію:

- фундаментальну (або філософську), що визначає загальну стратегію принципів пізнання явищ, процесів, сфер діяльності;
- загальнонаукову, яка включає критичний перегляд прийнятого досі понятійного апарату, чинників, передумов і підходів до інтерпретації матеріалу, що досліджується;
- конкретнонаукову методологію як сукупність ідей або специфічних методів, які є базою для розв'язання конкретної дослідницької проблеми, а також наукових концепцій, на які опирається дослідник.

Стратегічно-методологічні положення і принципи знаходять своє тактичне втілення в конкретних методах дослідження, що дають відповідь на запитання: «як пізнати?». Методи є упорядкованою системою і способом пізнання явищ природи і суспільного життя. Сукупність системи правил використання методів, прийомів та операцій складає відповідну методику дослідження.

Вибір конкретних методів дослідження диктується характером фактичного матеріалу, умовами й метою конкретного дослідження. Від уміння науковця вибрати найрезультативніші методи дослідження значною мірою залежить успіх наукової роботи, оскільки саме вони дають можливість досягти поставленої мети.

Фундаментальним науковим принципом дослідження і методом пізнання є діалектичний підхід пізнання багатопланової і суперечливої дійсності в усіх її проявах, згідно з яким усі процеси розглядаються й аналізуються у взаємозв'язку, взаємозалежності й розвитку. Діалектичний підхід дає змогу обґрунтувати причинно-наслідкові зв'язки, процеси диференціації й інтеграції, постійну

суперечність між сутністю і явищем, змістом і формою.

Зважаючи на значимість діалектики у наукових дослідженнях, вона не підміняє конкретно наукових методів, пов'язаних зі специфікою досліджуваної сфери. Тому у процесі дослідження необхідно також використовувати такі наукові методи: спостереження, порівняння, вимірювання, метод експертних оцінок, екстраполяції, сходження від абстрактного до конкретного, абстрагування, аналіз і синтез, прогнозування, інші специфічні прийоми і методи.

Обґрунтувати наукову новизну одержаних результатів, яка характеризує особистий внесок автора у вирішенні досліджуваної проблеми. Слід чітко сформулювати наукові положення, запропоновані слухачем самостійно, зосереджуючи особливу увагу на ступені досягнутої при цьому новизни. Виділяють такі ступені наукової новизни результатів дослідження:

- запропоновано принципово нові у даній галузі знання (вперше здійснено..., одержано..., розроблено..., визначено..., формалізовано...);
- науковий результат розширює або доповнює відомі теоретичні чи практичні положення, вносить у них нові елементи (удосконалено..., розширено..., доповнено...);
- науковий результат конкретизує та уточнює відомі положення, використовує відомі методи для дослідження нових об'єктів і явищ (набуло подальшого розвитку..., уточнено...).

Наукова новизна може виявлятися у теоретичних положеннях, які вперше сформульовано і змістовно обґрунтовано; методичних рекомендаціях, які впроваджено у практику і які спричиняють суттєвий вплив на досягнення нових результатів.

Вказати на практичне значення одержаних результатів, тобто, де і яким чином результати дослідження можна використати на практиці. У консультативному проекті, що має теоретичне значення, подають відомості про наукове використання результатів дослідження або рекомендацій щодо їх використання, а у роботі з прикладними результатами – відомості про практичне застосування одержаних результатів або рекомендацій щодо їх використання.

Основна частина дослідження.

Основна частина роботи – це її головна структурна складова, яка містить викладення відомостей про предмет та об'єкт дослідження або розробки, котрі є необхідними і достатніми для розкриття сутності даної роботи та її результатів. Вона складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають з нової сторінки. В кінці кожного розділу формулюють висновки зі

стислим викладом наведених у розділі наукових і практичних результатів, що дає змогу виділити важливі положення, уникаючи другорядних подробиць. Матеріал має містити дискусійні питання, пов'язані з переглядом усталених поглядів і уявлень, а також оригінальні погляди автора на вирішення досліджуваної проблеми.

Основна частина магістерської дипломної роботи складається з розділів (теоретико-методологічний, дослідницько-аналітичний, проектно-рекомендаційний) і підрозділів, які мають бути взаємопов'язані, а матеріал викладеним послідовно і логічно із критичним аналізом теоретичних положень, статистичних даних, інформації різноманітного характеру.

У кінці кожного розділу формулюються висновки зі стислим викладенням наведених у ньому результатів наукових і прикладних досліджень.

Вимоги до I розділу

У першому теоретико-методологічному розділі основної частини розглядаються теоретичні та методологічні аспекти досліджуваної проблеми, аналітичний огляд літературних джерел з предмета наукового дослідження, критично аналізуються різні погляди, здійснюється їх наукова класифікація, основні фактори впливу на стан і розвиток досліджуваного об'єкта тощо. Теоретичне обґрунтування, суть, значення, класифікаційні характеристики, історія та тенденції розвитку предмета дослідження, методологічні підходи повинні мати елементи полемічності, розкривати власну позицію щодо предмета дослідження, що створює передумови для проведення у наступному розділі власних наукових досліджень. Для констатації та обґрунтування загальнотеоретичних висновків та тенденцій доцільно використовувати дані, опубліковані у відповідних енциклопедіях, монографіях, довідниках, зарубіжних джерелах. виданнях, у т. ч. з наукометричної бази Scopus.

Перший розділ кваліфікаційної роботи є суто теоретичним і характеризує здатність здобувача самостійно опрацьовувати літературні джерела за темою дослідження із наступним формуванням висновків.

В цьому розділі висвітлюється методика та загальна концепція вибраної теми дослідження. На початку розділу визначається сутність досліджуваного процесу, явища, його роль і місце в системі обраної тематики. Аналізуються існуючі точки зору учених стосовно трактування основних категорій та принципів аналізу об'єкта дослідження, полеміка вчених з основних проблем теми кваліфікаційної роботи і аргументується власна точка зору автора роботи з питань, що розглядаються.

У розділі необхідно охарактеризувати основні методики, використовувані при здійсненні аналізу обраного об'єкта дослідження, їх переваги та недоліки, сформулювати та обґрунтувати власний вибір цих методів та принципів аналізу.

Виклад матеріалу у цьому розділі доцільно будувати за принципом поступового звуження діапазону досліджуваних питань так, щоб логічно виділити і постійно тримати в центрі уваги головну, центральну проблему, що є предметом основного аналізу цієї кваліфікаційної роботи;

Під час написання розділу використовується наукова література вітчизняних та зарубіжних авторів (монографії, статті в фахових журналах і ЗМІ), статистична та нормативно-законодавча документація (Конституція України, Закони України, Укази Президента України, Постанови уряду тощо), інформація, отримана у мережі Internet.

Підсумком першого розділу повинен бути стислий висновок, що впливає з досліджуваних питань, аналітичне та практичне вирішення яких стане предметом поглибленого аналізу у розділі 2 і 3 кваліфікаційної роботи.

При написанні першого розділу важливо звернути увагу на те, що:

- не варто переобтяжувати розділ великою кількістю графіків і таблиць (частину з них доцільно винести в додатки);
- розділ обов'язково повинен містити формули, моделі, які автором будуть використовуватись при написанні аналітичної частини магістерського дослідження;
- обов'язковим є посилання на джерела використаної інформації;
- розглянуті теоретичні питання за темою кваліфікаційної роботи повинні відображати результати сучасних розробок вчених.

Вимоги до II розділу

У другому дослідницько-аналітичному розділі здобувач вищої освіти, використовуючи фактичний матеріал і зібрану інформацію, аналізує та розкриває зміст питань на прикладі конкретних установ, організацій.

Дослідження проблеми має здійснюватися на основі накопиченого і систематизованого матеріалу, групування та обробки даних, що дозволяє проводити кваліфікований аналіз, обґрунтовувати пропозиції у наступному розділі. Текст магістерської дипломної роботи слід підкріпити реальними документами (установ, організацій), що наводяться у додатках.

Цей розділ носить статистично-аналітичний характер. Його матеріал є логічним продовженням першого (теоретичного) розділу дипломної роботи і відображає взаємозв'язок теорії і практики.

У розділі аналізується фактичний стан проблеми, що вивчається, з наведенням конкретних прикладів. Досить глибоко і цілеспрямовано досліджується та оцінюється діюча практика, виявляються закономірності і тенденції розвитку на основі використання зібраних первинних документів, іншої інформації за поданий в дослідженні період.

Розділ виконується на підставі достовірної інформації про об'єкт дослідження, яким може бути:

Інформаційним матеріалом повинні стати:

- законодавчі та нормативні документи;
- статистичні дані;
- дані соціологічних досліджень;
- конкретні приклади господарської діяльності;
- дані звітності;
- статутні документи підприємств (установ, організацій) тощо.

У цьому розділі здобувач повинен показати вміння самостійно аналізувати статистичні дані та інший цифровий матеріал, зібраний ним, узагальнювати його, формулювати висновки і пропозиції[8].

Результати аналізу розділу є базою для обґрунтування раціональних управлінських рішень, розробки конкретних заходів та пропозицій, виявлення резервів, зміст яких розкривається у наступному–третьому розділі кваліфікаційної роботи.

При написанні другого розділу важливо врахувати те, що:

- загальна інформація про об'єкт дослідження повинна бути результатом опрацювання документів та іншої наявної інформації;
- розрахунок показників, які характеризують об'єкт дослідження має супроводжуватись відповідними таблицями та графіками, в яких відображено динаміку зміни розрахованих показників;
- при проведенні спеціального аналізу за темою кваліфікаційної роботи необхідним є посилання на формули попереднього розділу. При цьому сама формула не дублюється, а зазначається її номер.
- при аналізі організаційної структури підприємства та системи управління за темою бакалаврської роботи схеми, які характеризують об'єкт дослідження в цілому або його окремих підрозділів, наводяться в додатках.

Здобувач несе відповідальність за планування дослідження, адекватність підібраних методик цілям роботи, за організацію та проведення збору та обробки емпіричних даних, за достовірність отриманих результатів.

Вимоги до III розділу

Третій проектно-рекомендаційний розділ містить декілька взаємопов'язаних підрозділів, в яких надано конкретні науково обґрунтовані пропозиції, проекти інноваційного характеру щодо вдосконалення управління та підвищення ефективності діяльності установ, організацій. У цьому розділі розкривають також зміст і результати власних наукових досліджень, подаються конкретні методики і моделі.

Третій розділ носить вдосконально-прикладний характер. У ньому обґрунтовано викладаються пропозиції та надаються рекомендації здобувача щодо:

- подолання виявлених проблем;
- перспектив розвитку чи вдосконалення функціонування об'єкта дослідження;
- запозичення та використання в практичній діяльності передового зарубіжного та вітчизняного досвіду з метою вдосконалення структури управління об'єктом;
- підвищення загальної ефективності, тощо.

Пропозиції і рекомендації повинні супроводжуватись результатами розрахунків та визначенням очікуваного ефекту від їх впровадження.

Примірна послідовність викладених пропозицій може бути такою:

- викладення плану та змісту пропонованих заходів з обґрунтуванням саме їх доцільності з усіх інших можливих альтернативних варіантів прийняття рішень, кожен з яких докладно описується;
- підрахунок витрат на організацію та впровадження запропонованих заходів;
- визначення ефекту, який передбачається одержати у випадку реалізації запропонованих заходів.

Висновки.

У висновках магістерської дипломної роботи підбиваються підсумки проведеного дослідження, наводяться одержані наукові та практичні результати, рекомендації щодо їх науково-практичного використання. Формулювання висновків повинно базуватися на матеріалах основної частини роботи відповідно до поставлених завдань. Для формулювання висновків та ґрунтовних пропозицій рекомендується апробація основних положень дослідження на наукових заходах.

Обсяг висновків, як правило, не повинен перевищувати 3-4 сторінки.

У разі, якщо магістерська робота структурно складається лише з двох

розділів, то кожен з них має містити щонайменше по три підрозділи. У такому разі, другий розділ магістерської роботи мусить включати положення та відповідати вимогам, наведеним вище стосовно другого та третього розділів магістерської роботи.

Вони розташовуються безпосередньо після викладення суті роботи, починаючи з нової сторінки і подають у вигляді окремих лаконічних положень, в яких констатуються вже доведені положення. Важливо, щоб вони відповідали поставленим завданням. У висновках наводять оцінку одержаних результатів дослідження (наукову і практичну цінність). Ця частина містить висновки автора стосовно суті проблеми, питань, що розглядались у роботі, можливих психологічних галузей знань для використання здобутих результатів роботи. Необхідно зазначити не тільки те позитивне, що вдалося виявити в результаті вивчення теми, а й недоліки та проблеми, а також конкретні рекомендації щодо їх усунення. Не варто на основі результатів дослідження кваліфікаційної роботи робити глобальні висновки.

Рецензія.

Рецензентів визначає кафедра. Рецензія повинна відображати позитивні досягнення роботи та її недоліки, містити ґрунтовний аналіз змісту роботи, висновок щодо можливості її захисту та рекомендацію щодо диференційованої оцінки її якості. Негативна рецензія не є підставою для відхилення роботи від її захисту.

Відгук наукового керівника на роботу.

У відгуку науковий керівник відзначає ступінь самостійності у виконанні роботи, здобутки й недоліки, наявність елементів дослідження й узагальнення передового досвіду, обґрунтованість і цінність висновків, робить висновок про можливість рекомендації роботи до захисту. Наприкінці прийнято писати про перспективи подальшого дослідження автора роботи.

Тематика кваліфікаційних робіт

1. PR - технології формування міжнародного іміджу держави.
2. Адаптація зарубіжного досвіду реформування діяльності органів місцевого самоврядування в Україні.
3. Адміністративний аудит в державному управлінні.
4. Аналіз ефективності програм місцевого розвитку.
5. Антикризове управління фінансовою діяльністю організації.
6. Антикризове фінансове управління організації.
7. Бюджетна політика в забезпеченні та управлінні соціально-економічного

розвитку регіону.

8. Бюджетне забезпечення сфери послуг: управління, практика та проблематика.
9. Бюджетування в управлінні інвестиційною діяльністю організації.
10. Вартісно-орієнтоване управління фінансами організації.
11. Використання електронних сервісів у діяльності органів публічної влади.
12. Використання ключових індикаторів в інформаційних системах органів публічної влади.
13. Використання проектного менеджменту в управлінні державними інституціями на регіональному рівні (на прикладі.).
14. Використання сучасних інформаційних технологій в органах публічної влади на регіональному рівні.
15. Вплив зв'язків з громадськістю на міжнародний авторитет України.
16. Врахування національних інтересів органами публічної влади під час прийняття управлінських рішень на територіальному рівні.
17. Державна інформаційна політика України: формування та реалізація.
18. Державна політика надання медичної допомоги у невідкладних та екстремальних ситуаціях.
19. Державна політика протидії поширенню ВІЛ-інфекції та СНІДу.
20. Державна політика у сфері розвитку інформаційної інфраструктури України.
21. Державна політика у сфері розробки та дотримання стандартів охорони здоров'я.
22. Державна регіональна політика: механізми забезпечення комплексного і збалансованого соціально-економічного розвитку регіонів.
23. Державне регулювання розвитку малого та середнього бізнесу в регіоні.
24. Державне регулювання соціально-економічного розвитку регіонів.
25. Державне управління на засадах моделей якості діяльності.
26. Державне управління у сфері енергозбереження та енергоефективності (на прикладі.).
27. Державне управління у сфері промислової безпеки та охорони праці (на прикладі...).
28. Державне управління у сфері реалізації екологічної політики на рівні регіону (на прикладі.).
29. Екологічна безпека як чинник сталого розвитку територій (на прикладі.).
30. Екологічний менеджмент у діяльності органів виконавчої влади і місцевого самоврядування (на прикладі...).
31. Електронні державні послуги: етапи реалізації, технології.
32. Елементи електронного урядування як засіб підвищення якості освітніх послуг.
33. Ефективність прийняття управлінських рішень в органах влади та оцінка їх впливу.
34. Забезпечення дотримання основних принципів охорони здоров'я в Україні.
35. Залучення проектів міжнародної технічної допомоги до розвитку територій.

36. Запобігання банкрутству в системі антикризового управління організацією.
37. Запровадження інноваційних інструментів зарубіжного досвіду у діяльності органів місцевого самоврядування.
38. Запровадження місцевих ініціатив у сталому розвитку сільських територій.
39. Запровадження різних форм прямої демократії у територіальній громаді.
40. Зарубіжний досвід надання державних та громадських послуг.
41. Застосування гендерного підходу до розробки проєктів сталого розвитку населеного пункту.
42. Застосування інноваційних інструментів публічного управління у місцевому економічному розвитку.
43. Інвестиційне проектування в системі управління фінансами організації.
44. Інноваційний механізм підтримки розвитку підприємництва на місцевому рівні.
45. Інноваційні інструменти реалізації регіональної стратегії публічного управління закладами охорони здоров'я.
46. Інноваційні інструменти стимулювання сталого розвитку територій.
47. Інноваційні підходи до організації діяльності центрів надання адміністративних послуг на місцевому рівні.
48. Інноваційні підходи до формування джерел фінансування програм місцевого економічного розвитку.
49. Інноваційно-інвестиційний підхід до забезпечення мешканців територіальної громади якісною питною водою.
50. Інструменти взаємодії лідера з командою в органі місцевого самоврядування (органі державної виконавчої влади).
51. Інструменти взаємодії різних організаційно-правових форм господарювання в галузі охорони здоров'я на територіальному рівні.
52. Інструменти реалізації державної молодіжної політики на місцевому рівні.
53. Інструменти реалізації програм інклюзивного розвитку об'єднаної територіальної громади.
54. Інструменти реалізації регіональної програми розвитку окремої сфери на місцевому рівні.
55. Інструменти реалізації соціальних проєктів на місцевому рівні.
56. Інструменти реалізації соціального партнерства у територіальних громадах.
57. Інструменти реалізації стратегії сталого розвитку територіальної громади.
58. Інструменти формування дохідної частини місцевих бюджетів в умовах реформи децентралізації владних повноважень.
59. Інформаційне забезпечення реалізації державної програми ...
60. Інформаційні представництва територіальних органів виконавчої влади у глобальній мережі.
61. Інформаційно-аналітична підтримка прийняття управлінських рішень в органах місцевого самоврядування (на прикладі...).
62. Інформаційно-комунікаційний механізм співпраці місцевої влади з територіальною громадою.
63. Кількісне оцінювання професійних компетенцій працівників органів

державної влади.

64. Комунікації в державних інституціях.
65. Критерії та моделі оцінки ефективності державної служби.
66. Менеджмент кадрової політики освітніх установ
67. Менеджмент та аналіз фінансового стану організації: сучасна методологія та перспективні напрями її розвитку.
68. Менеджмент та фінансові стимули розвитку регіонів України.
69. Менеджмент фінансової санації організації.
70. Методологія розробки соціальних проектів у державному управлінні.
71. Методологія розробки та оцінювання реалізації програм.
72. Механізм управління та обслуговування місцевого боргу.
73. Механізм формування організаційної культури проектного управління в органах публічної влади.
74. Механізм формування та управління місцевих бюджетів в Україні.
75. Механізми взаємодії державних органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування на регіональному (місцевому) рівні.
76. Механізми державного забезпечення гарантування права на охорону здоров'я.
77. Механізми державного управління розвитком соціально-економічної інфраструктури регіону.
78. Механізми державного забезпечення права на таємницю про стан здоров'я.
79. Механізми забезпечення (продовольчої, екологічної, інформаційної тощо) безпеки на регіональному (місцевому) рівні.
80. Механізми забезпечення відкритості та прозорості органів публічної влади.
81. Механізми забезпечення діяльності державної інформаційної системи трансплантації.
82. Механізми забезпечення населення якісними комунальними послугами на місцевому рівні.
83. Механізми забезпечення участі громадськості у прийнятті управлінських рішень на регіональному (місцевому) рівні.
84. Механізми запровадження європейських принципів державного управління в Україні.
85. Механізми надання публічних послуг кооперативами мешканцям територіальної громади.
86. Механізми публічного управління транспортним сполученням на регіональному (місцевому) рівні.
87. Механізми реалізації державної політики у сфері культурного розвитку.
88. Механізми реалізації інноваційно-інвестиційних проектів на місцевому рівні.
89. Механізми формування інфраструктури аграрного ринку на регіональному рівні.
90. Механізми формування соціально-економічного потенціалу територіальної громади.
91. Механізми формування та розвитку позитивного іміджу діяльності органів публічної влади на регіональному (місцевому) рівні.

92. Механізми формування та розвитку соціальної інфраструктури на місцевому рівні.
93. Місцеві бюджети: управління ними та їхня роль в соціально-економічному розвитку територій.
94. Місцеві державні адміністрації у системі територіальної організації влади.
95. Моделювання сталого розвитку територіальної громади в умовах реформ.
96. Моніторинг ефективності управління об'єктами державної власності в Україні.
97. Моніторинг і контроль в системі державного управління.
98. Надання адміністративних послуг: проблеми якості послуг.
99. Недержавне пенсійне страхування: особливості і управління його розвитку.
100. Нормативно-правове забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування у територіальній громаді.
101. Нормативно-правові засади відповідальності закладу охорони здоров'я за неякісне надання медичної допомоги.
102. Оптимізація організаційних структур місцевих органів виконавчої влади.
103. Органи самоорганізації населення в системі місцевого самоврядування.
104. Організаційна культура в органах управління в Україні та шляхи її вдосконалення (на рівні конкретного органу управління).
105. Організаційні засади кадрового забезпечення державної служби (на прикладі ...).
106. Організаційно-економічний механізм розвитку місцевого самоврядування.
107. Організаційно-правовий механізм діяльності колегіальних органів місцевого самоврядування.
108. Організаційно-правові засади взаємодії органів публічної влади з іншими суб'єктами публічного управління.
109. Організаційно-правові засади управління охороною праці на регіональному рівні (на прикладі..).
110. Організаційно-правові засади формування стратегії регіонального розвитку.
111. Організаційно-правові механізми захисту інформаційного простору України від зовнішніх впливів.
112. Організація взаємодії органів влади і громадськості як основа політичної і господарської стабільності регіону.
113. Організація діяльності органів публічної влади в умовах надзвичайних техногенних ситуацій і стихійних лих.
114. Організація діяльності системи надання медичних послуг на (загальнодержавному/ регіональному/ місцевому) рівні.
115. Організація діяльності системи трансплантації в Україні.
116. Організація зворотнього інформаційного зв'язку від суспільства до влади.
117. Організація медичної допомоги із застосуванням телемедицини.
118. Організація надання медичної допомоги соціально незахищеним верствам населення.
119. Організація самоврядування з проблемних питань земельного (іншого) законодавства (на прикладі...).

120. Організація системи надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги.
121. Організація системи надання первинної медичної допомоги.
122. Організація системи надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги.
123. Організація системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації медичних працівників.
124. Організація та управління фінансового забезпечення розвитку територіальних громад.
125. Орієнтованість державних інституцій на програмне забезпечення з відкритим доступом: світовий досвід для України.
126. Основні напрями вдосконалення системи професійної підготовки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування (на прикладі Західного регіону).
127. Основні напрями реформування середньої освіти в Україні: завдання та очікувані результати (на прикладі ..
128. Особливості державного управління вищою освітою в умовах реформи (зміни управлінських механізмів та їх наслідки).
129. Особливості державного управління у сфері дошкільних навчальних закладів Київської (або іншої) області.
130. Особливості державної політики соціального захисту населення в умовах фінансово-економічної кризи (на прикладі...).
131. Особливості менеджменту інклюзивних освітніх установ в сучасних умовах
132. Особливості організації та управління інвестиційної компанії.
133. Особливості оцінювання соціально-економічного розвитку регіону органами місцевої влади (на прикладі...).
134. Особливості політики управління фінансами індивідуальних і сімейних приватних підприємств.
135. Особливості прийняття управлінських рішень під час розробки та реалізації інфраструктурних проєктів на місцевому рівні.
136. Особливості реалізації державної політики в галузі енергозбереження та енерго ефективності в регіоні (на прикладі.).
137. Особливості та менеджмент ціноутворення у сфері надання послуг ЖКП.
138. Особливості та управління фінансової поведінки домогосподарств у кризові періоди розвитку економіки.
139. Особливості фінансового менеджменту державного організації та напрями його удосконалення.
140. Оцінка ефективності діяльності органів державного управління (місцевого самоврядування).
141. Оцінка ефективності реалізації регіональних (місцевих) програм розвитку.
142. Оцінка ефективності та результативності діяльності органів виконавчої влади.
143. Оцінка ефективності управління активами організації.
144. Оцінка ефективності управління пасивами організації.

145. Оцінка соціально-економічного ефекту реалізації цільових програм.
146. Оцінка якості надання адміністративних послуг органами влади.
147. Оцінювання ефективності функціонування органів виконавчої влади з використанням методів економіко статистичного аналізу (на прикладі...).
148. Оцінювання результативності та ефективності діяльності органів державної влади та / або органів місцевого самоврядування: методологія визначення параметрів та критеріїв і її застосування (на прикладі...).
149. Перспективні напрями розвитку окремої сфери регіону в контексті європейської інтеграції.
150. Підвищення ефективності прийняття управлінських рішень в органах публічної влади.
151. Підвищення ролі і вдосконалення складу представницьких органів місцевого самоврядування в Україні (на прикладі.).
152. Планування, фінансування та управління бюджетних інвестицій в Україні.
153. Позитивний імідж політичного лідера: значення для політико-управлінського процесу і технології створення.
154. Політичні конфлікти в системі державного управління та механізми їх розв'язання (на прикладі .).
155. Порівняльний аналіз структури, змісту і ролі статутів територіальних громад у їх взаємодії з органами публічної влади (на прикладі ...).
156. Правове регулювання доступу до публічної інформації на місцевому рівні.
157. Правове регулювання захисту прав споживачів: публічно-управлінський аспект.
158. Правове регулювання процесу об'єднання територіальних громад у контексті децентралізації владних повноважень.
159. Правовий механізм запобігання та протидії корупції у публічній службі.
160. Правові засади кадрового забезпечення державної служби (на прикладі ...).
161. Практика використання рекреаційних можливостей територіальної громади для відновлення здоров'я населення.
162. Прийняття та реалізація управлінських рішень щодо охорони довкілля за участю громадськості (на прикладі .).
163. Прийняття управлінських рішень у сфері охорони здоров'я на місцевому рівні.
164. Прикладні аспекти управління проектами в окремих сферах суспільного життя.
165. Пріоритети державної політики охорони здоров'я.
166. Проблема ефективності управлінської діяльності.
167. Проблеми конкурсного відбору та селекції кадрів в органах виконавчої влади та шляхи їх розв'язання (на прикладі ...).
168. Проблемні питання та перспективні напрямки реалізації регіональних програм інформатизації.
169. Програмні цілі і завдання політичних партій та їх втілення в політичних і нормативно-правових документах, що визначають публічну політику в Україні (аналіз на прикладі ...).
170. Програмно-цільовий метод в державному управлінні.

171. Проектно-орієнтований підхід в управлінні розвитком територій.
172. Прозорість та управління бюджетним процесом на місцевому рівні та шляхи його забезпечення.
173. Психологічні аспекти урядового PR в сучасних умовах: комунікаційні канали впливу влади на громадську думку.
174. Психологічні чинники у професійній кар'єрі державного службовця та їх прояв у функціонуванні органів державної влади (на прикладі . конкретного органу).
175. Публічна політика у сфері забезпечення необхідного для здоров'я життєвого рівня населення.
176. Публічна політика у сфері запобігання інфекційним захворюванням.
177. Публічне управління ефективністю використання земель територіальних громад.
178. Публічне управління забезпечення конкурентоспроможності територіальної громади.
179. Публічне управління інвестиційними проектами регіону на засадах сталого розвитку.
180. Публічне управління об'єктами комунальної власності на місцевому рівні.
181. Публічне управління природоохоронною діяльністю на місцевому рівні.
182. Публічне управління розвитком аграрного бізнесу у територіальній громаді на засадах кооперації.
183. Публічне управління соціально-економічним розвитком сільських територій.
184. Публічне управління співробітництвом між територіальними громадами у вирішенні спільних проблем місцевого значення.
185. Публічне управління у забезпеченні сталого землекористування на регіональному (місцевому) рівні.
186. Публічне управління у сфері зайнятості на місцевому рівні.
187. Публічне управління у сфері нормотворчої діяльності на регіональному рівні.
188. Публічне управління у сфері фінансування закладів охорони здоров'я на місцевому рівні.
189. Публічне управління цивільним захистом на територіальному рівні.
190. Публічне управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні.
191. Реалізація державної політики у сфері національних інформаційних ресурсів.
192. Реалізація державної політики у сфері промислової безпеки та охорони праці (на прикладі.).
193. Реалізація інноваційного механізму управління територією (галуззю, сферою) на регіональному (місцевому) рівні.
194. Реалізація політики інформаційної безпеки на регіональному рівні.
195. Реалізація положень державної політики забезпечення охорони навколишнього природного середовища на регіональному рівні (на прикладі.).
196. Реалізація регіональних і місцевих програм підтримки малих

сільськогосподарських товаровиробників.

197. Регіональна політика держави в умовах реформування суспільства.
198. Реформування системи надання адміністративних послуг в Україні.
199. Розмежування функцій між органами державної влади та органами місцевого самоврядування.
200. Роль зв'язків з громадськістю у забезпеченні стійкого розвитку територіальної громади.
201. Роль місцевих органів влади у здійсненні економічної політики регіону.
202. Самофінансування – основа та управління механізмом фінансового забезпечення діяльності підприємств сфери послуг.
203. Система організації екстреної медичної допомоги.
204. Системний підхід до надання якісних медичних послуг мешканцям територіальної громади.
205. Співробітництво закладів охорони здоров'я з міжнародними проектами технічної допомоги.
206. Стратегічне планування в державному управлінні.
207. Стратегічне планування та управління реалізацією програм та проектів місцевого економічного розвитку (на прикладі.).
208. Стратегічне планування, програмування в діяльності органів влади.
209. Стратегія місцевого самоврядування в забезпеченні розвитку території.
210. Структура і функції зв'язків з громадськістю органів державного управління у технології формування позитивного іміджу влади.
211. Технології електронного урядування в державному управлінні.
212. Трансформація системи державного управління України в умовах суспільно-політичних змін (регіональний аспект).
213. Удосконалення взаємодії органів державної влади з інститутами громадянського суспільства у прийнятті управлінських рішень.
214. Удосконалення діяльності громадських організацій на місцевому рівні.
215. Удосконалення застосування інформаційно-комунікаційних технологій в органах публічної влади.
216. Удосконалення інструментів оцінювання ефективності діяльності органів публічної влади.
217. Удосконалення інструментів реалізації державної кадрової політики в органах публічної влади.
218. Удосконалення інструментів реалізації інформаційно-комунікаційного механізму публічного управління на місцевому рівні.
219. Удосконалення інформаційного забезпечення діяльності органів публічної влади на регіональному рівні.
220. Удосконалення методики рейтингової оцінки регіонів.
221. Удосконалення методології стратегічного планування місцевого розвитку.
222. Удосконалення механізмів взаємодії органів місцевого самоврядування з правоохоронними органами.
223. Удосконалення механізмів державного стимулювання розвитку інноваційно-інвестиційних проектів на місцевому рівні.
224. Удосконалення механізмів державного управління у сфері надання

медичної допомоги.

225. Удосконалення механізмів державного управління у сфері цивільного захисту.

226. Удосконалення механізмів доступності медичної допомоги у територіальних громадах.

227. Удосконалення механізмів забезпеченні рівного доступу населення до якісної медичної допомоги на місцевому рівні.

228. Удосконалення механізмів залучення представників приватного бізнесу до надання муніципальних послуг на місцевому рівні.

229. Удосконалення механізмів запобігання проявам конфлікту інтересів в органах публічної влади.

230. Удосконалення механізмів публічного управління рекреаційними можливостями на місцевому рівні.

231. Удосконалення механізмів раціонального використання природно-ресурсного потенціалу територіальної громади.

232. Удосконалення механізмів реалізації цільових програм розвитку сільськогосподарської кооперації на рівні регіону.

233. Удосконалення механізмів розвитку житлово-комунального господарства територіальної громади.

234. Удосконалення механізмів розвитку концесійних відносин на місцевому рівні.

235. Удосконалення механізму надання електронних послуг в умовах проведення медичної реформи.

236. Удосконалення механізму участі громадськості в управлінні розвитком об'єднаних територіальних громад.

237. Удосконалення місцевого самоврядування в Україні (на прикладі ...).

238. Удосконалення мотиваційного механізму в діяльності медичного персоналу у закладах охорони здоров'я.

239. Удосконалення організаційного механізму надання медичної допомоги на місцевому рівні.

240. Удосконалення організаційного механізму стратегічного планування розвитку територій.

241. Удосконалення правового забезпечення діяльності суб'єктів публічного управління.

242. Удосконалення правового забезпечення у сфері електронного документообігу у діяльності суб'єктів публічного управління.

243. Удосконалення публічного управління розвитком малого та середнього бізнесу на місцевому рівні.

244. Удосконалення публічного управління у сфері земельних відносин на місцевому рівні.

245. Удосконалення системи державних закупівель в Україні.

246. Удосконалення управління об'єктами державної власності.

247. Управління адміністративними територіями, що звільняються з-під окупації на Сході України (законодавче регулювання, проблеми та шляхи їх розв'язання).

248. Управління борговими зобов'язаннями організації.
249. Управління бюджетним процесом в Україні та шляхи його вдосконалення.
250. Управління видатками місцевих бюджетів та напрями їх реструктуризації.
251. Управління витратами організації.
252. Управління грошовими потоками організації.
253. Управління дебіторською заборгованістю організації та напрями оптимізації її структури.
254. Управління державним боргом як складова системи антикризового регулювання економіки.
255. Управління державним кредитом і його роль у формуванні фінансових ресурсів держави.
256. Управління державним регулювання фінансового забезпечення сфери послуг.
257. Управління джерел формування фінансових ресурсів організації та методи оптимізації їх структур.
258. Управління доходами організації.
259. Управління екологічною безпекою держави: європейський досвід для України.
260. Управління за результатами роботи державної установи.
261. Управління забезпечення сфери послуг в Україні: теорія, практика, проблематика.
262. Управління земельними ресурсами територіальних громад в умовах децентралізації.
263. Управління інвестиційним процесом організацій.
264. Управління інвестиційними субвенціями державного бюджету як джерело фінансування проектів розвитку територіальних громад.
265. Управління капіталом організації.
266. Управління корпоративними цінними папери як інструмента залучення фінансових ресурсів.
267. Управління кредиторською заборгованістю організацій.
268. Управління ліквідністю організації.
269. Управління механізмом фінансування освітніх установ в умовах війни
270. Управління механізмом формування доходів місцевих бюджетів в умовах фінансової децентралізації.
271. Управління міжбюджетними відносинами в Україні.
272. Управління місцевими бюджетами в умовах децентралізації влади.
273. Управління місцевими податками і зборами як складовою системи оподаткування в Україні.
274. Управління місцевими та регіональними програмами та проектами.
275. Управління місцевих фінансів України в контексті світового досвіду.
276. Управління оборотними активами організації.
277. Управління платоспроможністю організації.
278. Управління податками на споживання у регулюванні соціально-економічних процесів.
279. Управління податковими важелями підтримки соціально-економічного

розвитку територіальних громад.

280. Управління прибутком організації.

281. Управління програмно-цільовим методом формування та виконання бюджетів (на прикладі державного або місцевого бюджетів).

282. Управління реорганізацією освітніх установ в умовах реформування вищої освіти

283. Управління системи бюджетування організації та прогнозування її грошових потоків.

284. Управління та аналітичні рішення при формування фінансової політики організації.

285. Управління та діагностика фінансового стану організації в системі контролінгу.

286. Управління та діагностика фінансової кризи у організації.

287. Управління та контроль виконання місцевих бюджетів.

288. Управління та механізм формування і розподілу прибутку у транснаціональних компаніях.

289. Управління та організація роботи фінансової служби організації щодо запобігання інвестиційних ризиків.

290. Управління та порівняльний аналіз доходів та витрат міських та сільських домогосподарств України.

291. Управління та прогнозування бюджетних видатків на соціальний захист і соціальне забезпечення.

292. Управління та розвиток державного фінансового контролю в Україні.

293. Управління та фінансова діагностика методів бюджетного регулювання економічних процесів.

294. Управління та фінансова санація організації.

295. Управління та фінансова складова державної політики підтримки малого підприємництва в Україні.

296. Управління та фінансове забезпечення природоохоронної діяльності в Україні: вплив на економічний розвиток держави.

297. Управління та фінансове регулювання добробуту територіальних громад.

298. Управління та формування державних програм соціально-економічного розвитку в Україні.

299. Управління фінансами державних підприємств.

300. Управління фінансами об'єднаних територіальних громад.

301. Управління фінансовим забезпеченням місцевих запозичень в умовах самоврядування.

302. Управління фінансовим механізмом забезпечення рентабельної роботи організації.

303. Управління фінансовими ресурсами організації.

304. Управління фінансовими ресурсами освітніх установ в умовах обмеженості бюджетних коштів.

305. Управління фінансового місцевого самоврядування: стан, проблематика і перспективи розвитку.

306. Управління фінансового розвитку малої організації.

307. Управління фінансовою безпекою організацій.
308. Управління фінансовою діяльністю суб'єктів господарювання (підприємств, установ та організацій).
309. Управління якістю освіти в регіоні: концептуальна модель та механізми реалізації.
310. Управління, планування та прогнозування діяльності організації.
311. Упровадження гендерних підходів у державне управління: досвід західноєвропейських країн для України.
312. Упровадження інструментів проектного менеджменту в діяльність органів державної влади.
313. Упровадження проектного підходу в діяльність органів влади: світовий досвід.
314. Участь громадськості в організації діяльності сфери охорони здоров'я.
315. Участь громадськості у забезпеченні сталого розвитку територіальної громади (на прикладі...).
316. Фінансовий контролінг як інструмент управління організацією.
317. Фінансові ризики держави: класифікація та методи управління.
318. Фінансово-економічний механізм розвитку регіональної інфраструктури.
319. Формування і реалізація державної промислової політики на регіональному рівні.
320. Формування інноваційного механізму у сфері надання публічних послуг (освітніх, медичних, культурних, дорадчих, адміністративних, житлово-комунальних, транспортних та ін.) на місцевому рівні.
321. Формування інструментарію взаємодії місцевої влади з громадою на основі діджиталізації.
322. Формування механізмів надання адміністративних послуг на регіональному (місцевому) рівні.
323. Формування механізмів професійної підготовки публічних службовців.
324. Формування механізмів публічного управління збереженням ресурсної бази (лісів, водойм, земельних ресурсів тощо).
325. Формування механізму державно-приватного партнерства для реалізації інфраструктурних проектів на регіональному рівні
326. Формування механізму залучення інвестицій на місцевому рівні.
327. Формування механізму реалізації інвестиційної політики в Україні.
328. Формування механізму співпраці соціально відповідального бізнесу з місцевою владою.
329. Формування та реалізація державної інноваційної політики: галузевий аспект.
330. Формування та реалізація проектів і програм у сфері державного управління.
331. Шляхи покращення екологічної ситуації на регіональному рівні (на прикладі).